

Antoneta RĂDOI

Născută SPULBER, din părinți cuminți și cu...minte: Gheorghe și Dobrița, în localitatea Boghești, județul Vrancea. Absolventă de Arte Plastice, București, și Școala Națională de Jurnalism Media Fem, Blockbuster Media.

Cărți publicate

- *Părintele Ilie Lăcătușu, grabnic-ajutătorul*, Editura **Lumina Tipo**, 2014;
- *Prigonitorilor mei din Sinod, cu dragoste (Spovedania unui învins)*, Editura **Lumina Tipo**, București, 2014;
- *Dragul, scumpul și sfântul meu Părinte, protosinghelul Nicodim Bujor –autorul Ac Sf. Calinic de la Cernica-, un...ilustru necunoscut*, Editura **Lumina Tipo**, București, 2015;
- *Dragului meu E*, Editura **Ermant art**, București, 2015;
- *Minuni prin Maica Domnului la...Letca Nouă*, Editura **Armonii Culturale**, Adjud, 2016;
- *De la Nuntă la Iad și drumul spre Lumină*, Editura **Amanda Edit**, 2017;
- *Părintele Pandelică Gheorghe–Heruvimul de la Reviga*, Editura **Armonii Culturale**, 2020;
- Coordonator al Antologiei: *Noi am sărbătorit Centenarul Unirii*, 2018;
- Coordonator al Antologiei *Pandemia ...Nebunia (CORONAvirusariada 2020)*, Editura **Amanda Edit**, 2020;
- Coautor al Enciclopediei *Scriitori din Generația 2000*, proiect AGIR și UZPR, București, coordonator Nicolae Vasile.

Activitate cultural-artistică

Fondator/director și redactor-șef al revistei (tipărite) *Convorbiri literar-artistice*, 18 dec. 2017; Coordonatorul *Cenaclului Convorbiri literar-artistice*; Publică (cronică de carte) în revistele: *Bogdania* (Focșani), *Detectiv literar* (București), *Rotonda Valahă* (Rm. Vâlcea), *Cronica Timpului* (București),

Independența Română (București), *Luceafărul de vest* (Timișoara), *UZP*(București). Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Autoreferințe

“Antoneta Rădoi își semnează cărțile: *Antoaneta Rădoi –de la Vrancea*.

Din 2013, an în care a renunțat la activitățile sale din domeniul artei sacre, al designului vestimentar și al vânzărilor, până în prezent s-a ocupat, (se ocupă, acum, în 2020), de imagine evenimente cultural-artistice: Lansări de carte, vernisaje, interviuri cu autori, artiști plastici, muzicieni, oameni de știință și/sau diverse personalități din diferite domenii, evenimente la care a filmat/filmează și despre care a scris/ scrie pe Site-ul: *cafeneauainterviurilor.info*, dar și pe *ivanacristescu.wordpress.com*, unde scrie și *Note de lectură* despre toate cărțile pe care autorii i le trimit la redacția *Convorbiri literar-artistice*.

Deține și un site religios *drumulevanghelic.blogspot.com*.

În decembrie 2017 a înființat revista tipărită *Convorbiri literar-artistice*, cât și Cenaclul literar cu același nume, având ca scop descoperirea de oameni talentați, din diverse domenii.

Activitatea ei culturală poate fi vizionată și pe canalul Youtube -*Antoaneta Rădoi* (dar și *Ivana Cristescu*), unde sunt postate și promovate toate evenimentele la care a participat și pe care le-a filmat în ultimii 7 ani: Târgurile de carte *Bookfest* și *Gaudeamus*; Casa de Cultură Schiller; Casa de Cultură *M. Eminescu* -fostă *Calderon*; *UNESCO*; *AGIR* București; *Clubul înțelepților* -sector 2; *Clubul seniorilor*; *Detectiv literar*; *Sala Dalles*; *Muzeul Național al Literaturii Române*, București; *Casa Armatei*; *Teatrul Elisabeta*; *Institutul Cultural Român*; *Teatrul Godot*; *Casa de Cultură a M.A.I.*; *UZPR* etc, etc –lansări de carte, vernisaje, conferințe; Sunt pe canalele ei de Youtube (pe fiecare din cele două, mai sus amintite) cu mult peste 1300 de filme fiecare.

Scrie despre orice, oricând, dar este preocupată, cu precădere, de spiritual și de tot ce ține de social”.

(**Antoneta Rădoi** despre ea însăși, iulie 2020).

Referințe

“Antoaneta Rădoi dovedește un real talent literar, rafinament estetic și o adevărată rigoare epică. „Povestind” (aparent) niște banale încurcături personale sau niște disproporționate confruntări cu diverse (și puternice) instituții ale statului, autoarea construiește remarcabile arhitecturi narrative, pline de haz (dar și de semnificație) și care se urmăresc în relatarea surprinzător de dinamică și revoluționară, cu sufletul la gură. De fapt, personalitatea autoarei -care nu este o natură conflictuală, nu are nicio statură impunătoare, ba dimpotrivă!- este îmbibată de un spirit de dreptate și de un elan al echității care determină să intre în contradicție cu anumite forțe decizionale, de la înalții BOR, până la milițienii tablagii care își răsucesc mâinile pe șosea și doinesc a jale cu fluiericiul.

Autoarea e un adevărat personaj de epopee care atrage toate necazurile și suportă nedreptatea, impostura și toată cohorta de agresiune din partea forțelor represive și discreționare. Ea nu admite nici cel mai mic afront și, chiar dacă pare -numai apare- o victimă sigură și, oarecum, inocentă- ei bine, nu este! Ființa minionă și blândă, se transformă într-un redutabil adversar, capabil să se înfrunte cu giganții puterii și ordinii publice și, până la urmă, chiar să câștige!... Talentul ei narativ rămâne fermecător. Autoarea știe să convertească în „povești nemuritoare”, mici întâmplări sau incidente generate însă de un om pragmatic care deține nu numai spiritul justițiar, ci și talentul evocativ de a face din orice relatare anostă o poveste credibilă. De exemplu, eu ca cititor, nu pot să-mi dau seama câte din întâmplările relatate sânt reale și câte înventate, adică texte ficționale. Concluzia mea nu face decât să evidențieze capacitatea de invenție, de a spune povești cu totul credibile. Cred că cele mai multe sunt și verificabile, adică demonstrabile cu documente și martori, dar toate intră sub cupola ficțiunii. De fapt, calitatea primordială a autoarei rămâne instinctul prieteniei, voința și talentul de a trăi și socializa în mici comunități de prieteni -și în această zonă acționează talentul portretistic, chiar genial tipologic al Antonetei Rădoi, care surprinde exact și cu acuratețe diversitatea caracterelor umane. Apar oameni cu mare credință, binefăcători dar și excesivi, grandomani în tot ce fac, spirite averse de putere, lăudăroși, vicleni, împăciuitori, ratați, din toate sferile profesionale și/sau artistice. Ochiul neîndurător al autoarei înregistrează totul, cu o înaltă rezoluție a adevărului, având încredere că poate face dreptate cu ajutorul lui Dumnezeu.

Povestitor universal și, în același timp, personaj principal, narator înzestrat și fidel, și, în același timp, protagonist al acțiunii, autoarea Antoneta Rădoi deține, instinctiv, măsura echilibrului în aprecierea situațiilor umane conflictuale și talentul narativ, modalitatea de a relata cu fidelitate și semnificativ. Ea potențează oralitatea familială, spiritul popular, la fel cum făcea, în urmă cu un secol și jumătate, într-o altă zonă socială, Ion Creangă. Autoarea identifică sigur centrul de greutate al evenimentelor relatate și marchează firesc substanța socială a întâmplărilor care provin dintr-o zonă puțin cunoscută -lumea bisericii. Nu se ferește de pitoresc, ba, chiar, așa zice că, uneori, îl caută, nu evită caricaturalul și tușa groasă în portretizarea acelor caractere care îi incită interesul. Povestește ușor și atractiv și nu-i lipsește nici spiritul de construcție, de a contura o arhitectură epică... În plus, există și o solidaritate discretă cu această lume ficțională, elaborată și selecționată din elemente preluate din universul real al Bisericii Ortodoxe.

Expunerea e vie, dinamică, și reflectă foarte sugestiv, „fotosinteza” vieții, din care nu lipsesc cruzimea, violența, nedreptatea. Spiritul colocvial, de „gașcă”, nu oprează și nu elimină sentimentele nobile și judecățile subtile, într-un discurs unitar și convingător expresiv. Distincțiile narrative și opțiunile specifice personalității autoarei nu o opresc să aibă atitudini și poziții contrastive. Faptul că este credincioasă, un spirit cu adevărat religios, nu o reține să emită judecăți criticiste asupra înaltului BOR, iar spiritul său de dreptate se activează când

sesizează inechitățile și tranzacțiile pe care le operează pe șosea agenții de circulație care fac ordine și dreptate după rațiuni financiare personale.

(**Aureliu Goci**, Postfață la cartea "Prigonitorilor mei din Sinod cu...dragoste, sau Spovedania unui învins", 2014)

Ar mai fi de adăugat că texte scrise de Antoneta Rădoi nu țin deloc de registrul „prozei feminine”. Fără lirism și subiectivitate, căutând, dimpotrivă, o exprimare exactă, obiectivă, mulată pe dimensiunile și distorsiunile realității. Și nu lipsește o anume gravitate, să-i spunem chiar, solemnitate a atitudinii narative. [...]. Genul acesta de narațiune eu îl definesc ca boccaccesc (de la Boccaccio), pentru că o poveste nu se termină niciodată și fiecare poveste atrage altă poveste, până rămânem definitiv în țara poveștilor. Iată cum spune acest lucru, Antoaneta Rădoi: „ca să spun în ce împrejurări l-am cunoscut pe părintele Nicodim Bujor, ca să arăt frumusețea sufletească a părintelui, să vorbesc despre căldura inimii lui, despre blândețea, răbdarea și dragostea sfinției sale, trebuie, înainte de toate, să vorbesc despre alte întâmplări pretrecute cu mult înainte, cât și despre anumite persoane și „personaje”...între care îmi duceam existența sau care-și duceau existența pe lângă mine”...

Sunt convins că autoarea Antoneta Rădoi își va lărgi universul creativității sale narative, că va elabora romane adevărate cu largă perspectivă socială și profundă complexitate epică”.

(**Aureliu Goci**, critic literar, Prefață la cartea: "Părintele Nicodim Bujor, autorul Acatistului Sf. Calinic de la Cernica –un ilustru necunoscut", 2015)

"Cartea Prigonitorilor mei din Sinod cu...dragoste, sau Spovedania unui învins este scrisă într-un stil original, amestec de ton grav cu unul colocvial, căci Antoneta Rădoi se adresează unui auditoriu, ci nu unui narator necunoscut. Antoneta scrie cu nerv, dar și nervozitate. Verbul este când calin, când acid, când mângâietor, când vehement, dovadă că în străfunduri există un tumult, pe care îl trăiește muritorul ce tinde să fie demn de Iubirea Tatălui Ceresc.

Există în carte pagini-confesiune de o sinceritate totală, calea spălării de zgura greșelilor și a pregătirii sufletului pentru puritatea necesară iertării și iubirii. Este în această mărturisire o luptă cu sine ce a dus în final la izbânda asupra sieși, dovedind că SE POATE! Stă în noi puterea de a ne vindeca de noi, de a amputa răul ce ne depărtează de scânteia divină înălțătoare spre lumină.

Antoneta Rădoi este necruțătoare cu ea, cu sinodali BOR și cu alți „slujitori” din altar sau din fața altarului, ci nu ai lui Dumnezeu, căci a înțeles, din subtila comunicare cu spiritul Părintelui Ilie Lăcătușu, considerat sfânt (cu argumente convingătoare), că Împăratul Ceresc, Mângâietorul ne aude fiecare suspin și nu ne lasă la greu.

Antoneta Rădoi împărtășește cititorilor trăirile și experiențele ei și ale altora, dorind evident și sperând să ajute în felul acesta pe toți cei care vor să se mântuiască.

Preoții care slujesc cu sufletul pe Dumnezeu și oamenii, știu/simt și trăiesc în iubire de Creator și Creația Lui, ei fiind aleșii care ne aduc mângâierea, ne dau puterea, ne îndrumă pașii pe calea cea mai dreaptă către Dumnezeu.

În ultimele decenii am lecturat zeci de cărți, dar aceasta este una dintre cele mai originale și interesante, căci găsești în ea sfaturi, îndemnuri și mai ales speranța și încrederea că, dacă ceilalți au putut, poți și tu, pentru că Tatăl ne iubește pe toți deopotrivă”.

(Prof. **Floarea Necșoiu** –Prefață la cartea *Prigonitorilor mei și Părintele Ilie Lăcătușu, grabnic-ajutătorul*).

”Antoneta Rădoi are darul scrisului neprefăcut, sincer, și al vederii cinematografice esențiale. Acestora se adaugă experiența vieții artistice picturale, a trăirii pe cont propriu într-un magazin cu obiecte de artă și într-o lume a publicațiilor diverse, inclusiv a cărților și revistelor literare, știind facerea și desfacerea acestora, orgoliile, bețele-n roate. Iat-o, doar în trei titluri de cărți, vorbind de-o lume văzută, foarte aproape de cea a vânilor cerești: *Prigonitorilor mei din Sinod cu...dragoste!!!, sau...Spovedania unui invins; Dragul, scumpul și sfântul meu părinte, Protosinghelul Nicodim Bujor –autorul Acatistului Sfântului Calinic de la Cernica-, un...ilustru necunoscut...; Părintele Ilie Lăcătușu, grabnic-ajutătorul*. Citez un fragment din a treia carte: ”Motto: Adevărata noblețe constă în a fi astăzi mai bun decât ieri”; A fi creștin, în opinia mea, înseamnă să fii...adânc generos. Să ai acea generozitate care să fie izvorâtă din blândețe. Și blândețea, la rândul ei, să fie izvorâtă din bunătate, bunătatea din dragoste, din dragostea față de Cuvântul Domnului Iisus, Cuvânt care ne învață, ne poruncește chiar, să avem dragoste față de aproapele, indiferent cine este acest ”aproape”.

(**Florin Grigoriu**, scriitor, ”Medalioane”, *Revista Română de Versuri și Proză*, nr. 1 /2019).

”Într-o vreme în care nu doar literatura, ci chiar cultura, chiar spiritul nostru este din ce în ce mai agresat, din ce în ce mai supus unor încercări greu de explicat, faptul că, după ce a lucrat câțiva ani în domeniul imaginii de autor (filmări, interviuri cu oameni de cultură, cronici de eveniment, fotoreportaje), Antoneta Rădoi încearcă să iasă în public și cu o revistă literară este meritoriu. În același timp este un *salt mortal*, un *salt mortal* în lumea culturală, pentru că odată intrat în lumea literară cu o revistă, (după ce scrisese propriile-i cărți, vreo cinci la număr până la acest moment), riscurile se schimbă, cresc, iar cu timpul doamna Antoneta, fără să-și dea seama, pe măsură ce numere din revistă se vor aduna, va deveni țintă, va intra și ea în rândul celor care sunt, cum să spun, vânați nu vânători.

(**Marian Nencescu**, critic literar; Fragment din discursul de lansarea a revistei *Convorbiri literar-artistice*, la AGIR, decembrie 2017)

”Primită cu interes și curiozitate revista *Convorbiri literar-artistice* și-a dobândit cu siguranță atestatul de laborator de creație și seismograf al vieții noastre

intelectuale - șubrezită din toate părțile și chiar din partea autorităților- trecând, iată, pragul în cel de al treilea an de existență. În condițiile date, pentru editor și redactor este un act de veritabil curaj și numai entuziasmul acestora o menține pe linia de plutire și propulsare tot mai benefică. Fiecare număr se remarcă prin editorialul incisiv al directorului, redactor-șef Antoneta Rădoi (un reductibil reporter cultural și fotoreporter de vocație), prin cronicile unor critici de notorietate, prin interviurile interesante, prin corpul de scriitori talentați, constituit pe lângă revistă, prin spațiul generos acordat debutanților, prin trimiterile acide la adresa stricătorilor de bună rânduială. De Ziua Națională a României polivalenta Antoneta Rădoi, directoarea revistei, publică un cutremurător pamflet și un fel de acid poem *Deșteaptă-te române*.

(**Vasile Ravescu**, jurnalist; 20 noiembrie 2019; text publicat în *Rotonda Valahă*, Râmnicu Vâlcea)

Deșteaptă-te române...

S-aude în Ardeal
un glas
de ungur
ce-i tare la cerbice
"Vrem Autonomie!"
tradus e: "Vrem Ardealul!"
Ce vorbe-s astea
CÂINE?
Tu, cel ce te hrănești
de veacuri
cu dulce pâine
în Patria Română
Ce vorbe-s astea?
Tu, venetice, păgâne!
când te hrănești de veacuri
cu lapte
cald și dulce
și-ai fost oblăduit
ca puiul sub găină,
și-ai supt lăptic
ca mielul/de la oaia blândă!
"Vrem Autonomie!"
Ies șerpil în cărare
li s-a făcut de...
făcatură
Doamne!
"Vrem Autonomie!"
Ies șerpil în cărare!!...
Ce vorbe-s astea, Doamne?

Căci ungureasca asta
eu nu pot să traduc.
Deșteaptă-te, române!

Deșteaptă-te române
și vezi că-n a ta
țară
dușmanul scoate colții
iar
spre tine.

Și nu-i dușman din ceia
ce stară prea departe,
ci-s cei ce se hrăniră
cu miere și cu lapte
din trupul țării tale!!

Deșteaptă-te, române
și nu lăsa
să-ți pună
dușmanul
capul
pe butuc!

Se-nvârt toți voievozii în ale lor morminte
vrând să iasă

să-ncalece pe bidivii de foc!

Vor să se scoale iară
cei de la nouășuteșapte
cu pieptul dezgolit
s-o ia-nainte

ca să-i ia-n furci
pe ungurii vrăjmași
dar și pe voi
ai noștri

vânzători de țară!...

Văzuta-au voievozii
văzut-au toți strămoșii
că voi

voi nu dormiți

în parlament

precum ne-arată presa
uneori

Voi nu dormiți

voi trageți sfori

pentru hotară

vreți iară să-mpărțiți

frumoasa și bogata

noastră
țară!!
Rușine să vă fie!
De-a Domnul
să fiți proscriși
pe veci!
C-a voastră glie vindeți
că nu vă săturară-ți
cu ce-ați vândut din ea
vreți ultima bucată
s-o duceți la mezat!
Rușine să vă fie!
Să fiți proscriși pe veci!
Deșteaptă-te, române!... (19/01/2018; De Centenar)

"A fost o reală plăcere să fac cunoștință cu o parte din realizatorii prestigioasei reviste *Convorbiri literar-artistice*, condusă de entuziasma și harnica Antoneta Rădoi. S-a întâmplat la AGIR (Clubul inginerilor, Bdul Dacia, București) cu prilejul lansării unei surprize, (un Supliment aniversar al amintitei odrasle a condeiiului de marcă Antoneta Rădoi), dedicate mentorului Cenaclului Literar Ing, magistrul universitar Nicolae Vasile la rotunjirea unei vârste frumoase..

Publicația aflată la 10-a ediție din al doilea an de existență este un elevat magazin cultural, unde, pe aproape 130 de pagini, găsim nume și creații de valoare și prestigiu, poeme și schițe, eseuri și cronici, fotografiile și desene - o remarcă în plus pentru Julia Radu-, epigrame și file de teatru, o medalioane și a Forest map portrete și note de lectură interviuri și critică literară. Nota generală a materialului publicat o reprezintă exigența, seriozitatea, varietatea și calitatea. Nici nu se putea altfel, fiindcă directorul, redactor-șef al fenomenului cultural publicistic, repetat din două în două luni, s-a înconjurat de oameni cu greutate, prestigiu și vocație literară. Sincere cuvinte de laudă solidaritate întru spirit și bune doriri pentru edițiile viitoare, stimată Doamnă a plaivazului măiastru! (**Nicolae Rotaru, scriitor**)

"Eu am și am avut tot timpul o speranță în Antoneta Rădoi, dar n-am avut o atât de mare speranță să facă o revistă, (*Convorbiri literar-artistice*; 2017), și, mai ales, nu una de un asemenea nivel. Antoneta Rădoi a depășit speranțele mele, pentru că este ambițioasă, este valoroasă, este inteligentă, este competitivă și este personală. Ea vine cu o revistă nouă care nu e ridicată nici pe principii de partid, nici pe principii de literatură ambițioasă, ci s-a făcut cu multă ambiție, cu multă trudă. S-o sprijinim, să fim alături, să încercăm să fim cei care-am fost, într-o recidivă valorică axiologică a noastră".

(**Victor Atanasiu**, critic literar; discurs la lansarea revistei; 18 dec. 2017, AGIR București)

Profil literar realizat de Nicolae VASILE